

Arrest

**nr. 330 914 van 8 augustus 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Mr. M. DE FEYTER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 juni 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 juli 2025 in het transitcentrum Caricole.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 juli 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Bonao, Dominicaanse Republiek en heeft de u de Dominicaanse nationaliteit.

Toen u zes à zeven jaar oud was bevond u zich in een intieme situatie met uw neefje. Uw opa had toen al door dat u op jongens viel en ook uw nicht kwam het via u opa te weten. In 2012, u was toen u twaalf jaar oud, verhuisde u van uw geboortestad Bonao naar een baseballinternaat in Bona Chica. U ontdekte er op uw twaalfde dat u op mannen viel. Op uw twaalfde had u een vriendje in het internaat maar jullie hielden het geheim. In 2017, u was toen zeventien jaar, had u een ander vriendje op het internaat met wie u betrapt werd toen jullie samen onder de douche stonden. Jullie werden uit het internaat gezet en het raakte algemeen bekend dat u homo was. Hoewel uw familie aanvankelijk slecht reageerde, hebben ze het nadien aanvaard. U komt uit een katholieke familie en kreeg ook negatieve reacties van personen verbonden aan de kerk. Ze beledigden u verbaal en hebben u wel eens geduwd.

Op uw achttiende ging u alleen wonen in Bonao. U focuste zich op uw studies. U leerde F.M.E.V. kennen, met wie u een union de libre, een soort vaststelling van burgerlijke staat, aanging. Het feit dat u samenwoonde met een vrouw hielp u, na de roddels vanwege het incident op het internaat, op vlak van studies en werk.

In augustus 2018, u was ongeveer twintig jaar oud, begon u te werken bij een bedrijf genaamd Hanesbrands. Hoewel men heel tevreden was van uw werk, kreeg u te maken met pesterijen op het werk vanwege uw seksuele oriëntatie. In mei 2024 werd u aan het werk aangevallen door twee collega's. Eén collega trok aan uw tepel waardoor u nadien overmatig weefsel ontwikkelde aan uw borst en geopereerd moest worden. U wilde niet meer blijven verder werken bij Hanesbrands en u diende uw ontslag in.

In 2022 startte u met wielersport. U werd al snel één van de besten van uw land. Toen het ernaar uitzag dat u ook internationaal actief zou kunnen worden, werd u in 2024 uit de club gezet vanwege uw seksuele oriëntatie.

In 2023 ging u een officieel huwelijk aan met F., met het doel om haar te later kunnen vervoegen in de Verenigde Staten waar zij inmiddels verbleef.

U verhuisde in 2024, nadat u stopte met uw werk, naar uw nicht die in Pedernales woonde. Overdag werkte u in de immobiële sector of als schilder en 's avonds werkte u in de bar van uw nicht.

Vanaf juni 2024 wilde u echt het land verlaten. Op 1 september 2024 diende u een administratieve aanvraag in om F. te kunnen vervoegen in de Verenigde Staten. Omdat u nog geen antwoord had op uw aanvraag om naar de Verenigde Staten te gaan, betaalde u uiteindelijk 8000 dollar aan een mensensmokkelaar om u eerder te laten vertrekken.

In november of december 2024 werd u slachtoffer van homofoob geweld tijdens uw werk in de bar. U werd geslagen en gebeten. De politie kwam ter plaatse en pakte de drie daders op. Toen u de dag nadien klacht wou gaan indienen, vernam u dat de daders reeds waren vrijgelaten omdat ze hadden gezegd dat u homo was. U bleef werkzaam in de bar, maar hield zich vooral bezig achter de schermen en kwam niet meer buiten.

In mei 2025 verliet u de Dominicaanse Republiek. U reisde met een vals Peruviaans paspoort naar Cancun, Mexico. U verbleef er een tweetal weken in een hostel tot u vanuit Mexico naar België vloog. Hoewel u eigenlijk via België, Turkije en Colombia ging doorreizen naar Peru, werd u op 5 juni 2025 aangehouden op de luchthaven in Brussel en naar het gesloten transitcentrum Caricole gebracht. U verzocht op 11 juni 2025 om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

Bij terugkeer vreest u uw leven vanwege uw homoseksuele oriëntatie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende kopies neer: uw Dominicaans paspoort; uw Dominicaanse identiteitskaart; uw rijbewijs; twee foto's van u in wielcontext; de reservatie van uw vluchten Brussel – Istanbul (5 juni 2025) en Istanbul – Bogota – Lima (19 juni 2025); een bevestiging van een aanvraag van F.M.E.R. om u naar de Verenigde Staten te laten komen; een elektriciteitsrekening uit Bonao; allerlei studie- en werkbewijzen waaronder een inschrijvingscertificaat hogere studies (2017), een inschrijving aan het basisprogramma Universidad Autonoma de Santo Domingo (2023), een certificaat mechanisch onderhoud (2019), een certificaat assistent industriële mechanica (2019), een certificaat veilig omgaan met chemicaliën (2021), een certificaat 'material handler' (2018), een certificaat 'material hand power warehouse' (2018) en een certificaat van appreciatie van Hanes Brands Inc. (2019); een medisch document d.d. 5 augustus 2024 waarin staat dat u een knobbel had in uw linkerborst; een

medisch document d.d. 8 augustus 2024 waarin staat dat u lijdt aan een gynaecomastie; een betalingsbewijs d.d. 30 juli 2024 waaruit blijkt dat u behandeld werd en de verzekering uw behandeling ten laste heeft genomen; een foto van een wonde op uw arm en algemene informatie van Google omtrent de situatie van LGBT in de Dominicaanse Republiek.

Op 3 juli 2025 mailde uw vertrouwenspersoon van NANSEN een medisch verslag van door opgemaakt door een arts en een psycholoog.

Op 15 juli 2025 stuurde u via uw terugkeercoach nog de volgende documenten door: een ingevuld invulformulier om uw huwelijk met F. aan te vragen; uw huwelijksakte; een geschreven ontslagbrief waarin u aanhaalt dat u uw werk opzegt omdat u van domicile veranderde en dat ingaat vanaf 18 augustus (jaar onbepaald); een brief van uw nicht Emily d.d. 12 juli 2025 waarin zij schrijft dat u werkzaam was in Aguila Tipico Bar; een betaalbewijs van Shelter Point d.d. 7 januari 2025 waarin staat dat zij een betaling hebben overgemaakt aan F.; een Amerikaans rijbewijs van F.; een bewijs van een rit op Strava op 29 januari 2023; een foto van u op een stoel; een foto van u in een bar; een foto van Aguila Tipico Bar en twee foto van vier trofeeën. Tot slot stuurt u hetzelfde medische attest d.d. 30 juli 2024 opnieuw door.

Op 16 juli 2025 stuurde de vzw Nansen haar opmerkingen over uw dossier op.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

- Tijdens uw aanmelding op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u geen melding van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ).

- U legt een medisch rapport neer waaruit blijkt dat u psychologische problemen heeft. Hieruit blijkt evenwel niet dat u in het kader van de asielpcedure bijkomende steunmaatregelen nodig had of niet in staat was om verklaringen af te leggen. Nergens uit de inhoud van het rapport, dat werd opgesteld op basis van één gesprek, blijkt dat uw psychologische toestand u in de weg staat om verklaringen af te leggen. Het rapport somt weliswaar enkele psychische klachten op, waaronder stress samengaan met depressieve klachten, slaapproblemen en concentratieproblemen. Nergens in het rapport worden de concentratieproblemen echter dieper toegelicht en lijken deze louter te kaderen binnen een mogelijke depressie. Nergens uit het rapport blijkt dat u zich in de onmogelijkheid bevindt om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.

- U werd bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen (CGVS I, p. 2), doch u maakte hier geen gebruik van. Tevens werd u aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of er met zaken rekening gehouden konden worden en gaf u aan dat u hoopte dat u in detail uw verhaal kon doen (CGVS, p. 3). Voorts werden u twee pauzes aangeboden. Tijdens de tweede pauze werd samen met de vertrouwenspersoon gewezen op het belang van details in uw relaas (CGVS, p. 11 en p. 16). Er werd gehoor gegeven aan het verzoek van uw vertrouwenspersoon om tussen te komen tijdens het persoonlijk onderhoud om na te gaan of alles goed ging met u. Hoewel u aangaf dat u zich ongemakkelijk voelde om te praten over het verleden, wenste u het onderhoud verder te zetten en weigerde u een nieuwe pauze (CGVS,

p. 18-19). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u nog aan dat u alle vragen goed had begrepen en benadrukte u dat u zich op uw gemak voelde met de aanwezige betrokkenen in de ruimte, maar u zich eerder slecht voelt ten opzichte van uw verleden (CGVS, p. 22). Noch u, noch uw advocate hadden aan het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 22).

- Daar waar NANSEN (tussenkomen NANSEN d.d. 16 juli 2025) na het persoonlijk onderhoud in hun tussenkomen erop wijst dat u een kwetsbaar profiel heeft omdat u tot de LGBTQI+-gemeenschap behoort, u psychologische problemen heeft, u in detentie zit en u problemen kende wegens uw seksuele oriëntatie, wordt vooreerst opgemerkt dat geen van deze elementen op zich per definitie een bijzondere procedurele nood inhouden. Dat u omwille van deze verhoogde kwetsbaarheden en de opgelopen trauma's niet altijd in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en consistente verklaringen af te leggen, blijkt niet uit uw medisch attest (zie supra). Dat u tijdens de tweede pauze samen met de vertrouwenspersoon van NANSEN gewezen

werd op het belang van het vertellen van details (CGVS, p. 16), toont aan dat het CGVS er alles aan heeft gedaan om u te ondersteunen in het vertellen van uw verhaal, hetgeen ook blijkt uit de volledigheid van de verklaringen die u aflegt. Uit de notities van dit eerste onderhoud blijkt dat u uw asielaanvraag op een zelfstandige en coherente manier kon uiteenzetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Voorts is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een **versnelde procedure** werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kunnen uw verklaringen omtrent uw reisdocumenten niet overtuigen.

- **Uw verklaringen over de aanmaak van uw paspoort en de betaling hiervan zijn bijzonder onsamenhangend.** Zo stelt u dat het paspoort dat u in april 2025 werd overhandigd op het moment dat u ging vertrekken terwijl het paspoort volgens uw verklaring reeds in juli 2024 werd opgemaakt. Op de vraag waarom uw paspoort bijna een jaar voor uw vertrek werd aangemaakt, antwoordde u dat het gebeurde op het moment dat het werd besproken toen u nog aan het werk was, maar u het document pas later fysiek ontving. Waarom u dan pas bijna een jaar later het land verliet, is volstrekt onduidelijk. Ook uw uitleg met betrekking tot de betaling van 8000 USD is tegenstrijdig. Enerzijds stelde u dat deze betaling plaatsvond vlak voor uw vertrek in 2025, anderzijds verklaarde u dat u dit bedrag reeds in 2024 betaalde met geld dat u had ontvangen bij uw ontslag. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u dat vergissen menselijk is en dat u het recht heeft uw verklaringen recht te zetten (CGVS, p. 7). Deze toelichting biedt evenwel geen afdoende verklaring voor de inconsistenties in uw relaas.

- **Uw verklaringen omtrent de beweegredenen van het gebruiken van een vals paspoort worden als niet aannemelijk beschouwd.** Hoewel u reeds in het bezit was van een geldig Dominicaans paspoort (CGVS, p. 8) telde u 8000 dollar neer voor het ontvangen van een vals paspoort met de Peruviaanse nationaliteit. U motiveerde deze keuze met het argument dat u op die manier sneller het land kon verlaten (CGVS, p. 7). Deze verklaring strookt niet met uw werkelijke handelwijze. Het valse paspoort was immers reeds geldig vanaf 25 juli 2024, maar u verliet de Dominicaanse Republiek pas in mei 2025 (CGVS, p. 5). Van een versnelde uitreis is dus geen sprake. Voorts had u, met uw geldig Dominicaans paspoort, geldig van 23 november 2021 tot 23 november 2027, (CGVS, p. 8), visumvrij naar Peru kunnen reizen of via reguliere weg een visum kunnen aanvragen om naar Mexico te reizen. Dat u dit niet deed uit angst om geweigerd te worden of uit vrees om de straat op te gaan (CGVS, p. 7), overtuigt niet. U erkende zelf dat het consulaat geen reden had om u een visum te weigeren, en dat uw angst eerder voortkwam uit mogelijke vernedering op de luchthaven vanwege uw seksuele oriëntatie (CGVS, p. 8). Dit argument houdt geen steek: ook met het valse paspoort, waarin uw eigen naam en foto werden gebruikt, diende u zich immers op de luchthaven aan te bieden. Uw situatie was in dat opzicht identiek.

- **Uw verklaringen dat u niet wist dat het om een vals paspoort ging, worden als niet geloofwaardig beschouwd.** U verklaarde dat u wist dat uw naam, geboortedatum en persoonsgegevens vermeld stonden in het document (CGVS, p. 7; document 10 – groene map; beroep tegen de maatregel van vrijheidsberoving – blauwe map). Het is dan ook niet aannemelijk dat u over het hoofd zou hebben gezien dat het paspoort vermeldde dat u de Peruviaanse nationaliteit had, terwijl u tevens in het bezit was van een Peruviaanse identiteitskaart (informatie vals paspoort – blauwe map). Bovendien verklaarde u tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken dat u contact had met een mensensmokkelaar om naar Peru door te reizen (verklaringen DVZ, vragen 27 en 32). Deze elementen wijzen erop dat u wel degelijk op de hoogte was van de valsheid van het document. Dat u zelfs na uw aanhouding, in het kader van het beroep tegen de maatregel van vrijheidsberoving, volhoudt dat het om een echt paspoort zou gaan, tart de verbeelding.

Ook uw reisweg roept bijkomende vragen op.

- U slaagt er niet in om op overtuigende wijze aan te tonen wanneer en via welke route u het Dominicaanse grondgebied heeft verlaten. In het valse paspoort dat u gebruikte, bevinden zich stempels van Peru en Bolivia, terwijl u verklaarde dat u nooit in deze landen bent geweest (CGVS, p. 8). Hoe deze stempels dan in het paspoort zouden zijn verschenen, blijft een raadsel.

- Voorts zijn er duidelijke tegenstrijdigheden in uw verklaringen over het tijdstip van uw vertrek uit de Dominicaanse Republiek. Enerzijds verklaarde u expliciet dat u het land in mei 2025 verliet om naar Mexico te reizen (CGVS, p. 5), terwijl u anderzijds stelde dat u het valse paspoort in handen kreeg op het moment van uw vertrek in april 2025 (CGVS, p. 7). Deze laatste datum stemt overeen met de stempels in het paspoort van Peru en Bolivia. Deze inconsistenties ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek en reisroute.

- Uw bewering dat u vanuit de Dominicaanse Republiek via Mexico, België, Turkije en Colombia naar Peru wenste te reizen, omdat dat goedkoper zou zijn (CGVS, p. 8), raakt kant noch wal. Het is evident dat een rechtstreekse vlucht van de Dominicaanse Republiek naar Peru, waar u met uw eigen paspoort een toeristenvisum zou krijgen bij aankomst, minder kost dan de 8000 dollar die u betaalde voor uw valse paspoort plus de vele vluchten plus een verblijf van enkele weken in Mexico en Istanbul.

Verder kan er nog gewezen worden op het ontbreken van originele identiteitsdocumenten, waardoor u er niet in slaagt om uw (werkelijke) identiteit en nationaliteit aan te tonen.

- U legt uitsluitend kopies neer van uw identiteitsdocumenten uit de Dominicaanse Republiek en u kon geen originele documenten voorleggen. U verklaarde dat u niet goed wist waar uw origineel paspoort zich bevindt of wat er precies mee is gebeurd, maar u vermoedt dat dit nog in een Mexicaans hostel ligt (CGVS, p. 8). Deze verklaring roept ernstige vragen op, aangezien u aangeeft dat u uw echt Dominicaans paspoort nodig zou hebben om in de toekomst naar de Verenigde Staten te reizen (CGVS, p. 8).

- Wat betreft uw originele identiteitskaart legde u voorts zeer onduidelijke verklaringen af. U verwees in eerste instantie naar uw valse Peruviaanse identiteitskaart en pas na aandringen stelde u dat uw echte identiteitskaart zich nog in de Dominicaanse Republiek bevindt. U kon echter eerst niet aangeven bij wie deze lag en u gaf vervolgens vage en weinig geloofwaardige verklaringen over kakkerlakken die documenten zouden hebben beschadigd. Uw uiteindelijke antwoord — dat de kaart zich in uw appartement in Bonao zou bevinden waar u alleen woonde — komt pas na aandringen (CGVS, p. 9). Uw verklaringen doen vermoeden dat u uw originele identiteitsdocumenten doelbewust achterhoudt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u doelbewust heeft geprobeerd de Belgische instanties te misleiden. Een dergelijke houding is geenszins in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij reeds van bij de aanvang van de procedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit, nationaliteit, reisweg en asielmotieven. Uw algemene geloofwaardigheid is door voorgaande reeds zwaar gehypothekeerd.

Vervolgens kan worden vastgesteld dat uw houding na uw vertrek uit de Dominicaanse Republiek moeilijk te rijmen valt met een werkelijke en actuele vrees voor vervolging.

- U verbleef ongeveer twee weken in Mexico zonder dat u duidelijk kon aangeven wat het doel van dat verblijf was. U verklaarde dat u verbleef in een soort hostel en Cancun bezocht. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u in Mexico stappen ondernam om internationale bescherming te vragen (CGVS, p. 5).

- Tijdens uw verhoor op 5 juni 2025 op de luchthaven verklaarde u dat u wenste door te reizen naar Istanboel, Turkije. U was in het bezit van een vliegtuigticket naar Istanboel, waar u volgens de ticketinformatie opnieuw twee weken zou verblijven (grensverslag d.d. 5 juni 2025 – blauwe map). Uw verklaring dat een tussenstop van twee weken in Istanboel goedkoper zou zijn dan een rechtstreekse vlucht naar Peru (CGVS, p. 8), is zoals reeds gezegd onaannemelijk.

- Ook na uw aankomst in België ondernam u pas laatsttijdig stappen om internationale bescherming aan te vragen. U werd op 5 juni 2025 aangehouden op de luchthaven, maar diende pas op 11 juni 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Op de vraag waarom u dit bij aankomst niet onmiddellijk deed, gaf u geen rechtstreekse toelichting. U verwees in plaats daarvan naar omstandigheden na uw aankomst in België, zoals het uitblijven van contact met een sociaal assistent en het uitstel van uw aanvraag tot de volgende dag

(CGVS, p. 6). Daar waar NANSEN stelt dat u hiervan geen verwijt kan worden gemaakt omdat u aanvankelijk naar Peru wou reizen en uw aanvraag door het Pinksterweekend werd vertraagd (tussenkomen NANSEN d.d. 16 juli 2025), wordt opgemerkt dat dergelijke praktische omstandigheden geen geldige verantwoording vormen voor het uitblijven van een tijdige aanvraag reeds vóór dit weekend. Uw verklaringen wijzen er immers op dat u pas een verzoek indiende nadat u werd onderschept op de luchthaven. U verklaarde bij uw aanhouding aan de grenscontrole niet spontaan dat u internationale bescherming wenste aan te vragen (beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats – blauwe map). Het is pas enkele dagen later, en nadat uw raadsman beroep had aangetekend tegen uw vasthouding en terugdrijving, dat u van mening veranderde. Van een persoon die werkelijk vreest voor vervolging of ernstige schade mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich bij aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de bevoegde instanties wendt om bescherming te vragen.

- Wat betreft Peru als eindbestemming, dient nog opgemerkt te worden dat een land als Peru wat betreft rechten voor holebi's niet significant beter is dan de Dominicaanse Republiek, wat toch bijkomende vragen oproept.

- Tot slot dient opgemerkt te worden dat u zich ook in de Verenigde Staten wenste te vestigen. Ook hierover rijzen vragen. U verklaarde dat u een geldig Dominicaans paspoort aanvroeg met het oog op uw voorgenomen vertrek naar de Verenigde Staten (CGVS, p. 8). Nochtans blijkt uit de stukken dat u pas op 1 september 2024 een aanvraag indiende om zich bij uw echtgenote te voegen in de Verenigde Staten (document 5 – blauwe map), dit terwijl uw paspoort reeds geldig was vanaf 23 november 2021. Het gegeven dat u op basis van een schijnhuwelijk tracht(te) een verblijfsstatus in de Verenigde Staten te bekomen, bevestigt overigens dat u er niet voor terugdeinst instanties te misleiden.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor verder aangetast. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte problemen als gevolg van uw seksuele oriëntatie ook ernstig op de helling te staan. De ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen worden voorts om onderstaande redenen aangetast

Ten eerste stelde u in 2024 tweemaal slachtoffer te zijn geworden van een fysieke aanval. Hierover wordt het volgende opgemerkt.

- U bleef na de aanval in mei 2024, hoewel u in het bezit was van zowel een echt als een vals paspoort (zie supra), nog ongeveer één jaar in de Dominicaanse Republiek wonen (CGVS, p. 5).

- U beschikte slechts over beperkte informatie omtrent deze aanval. Hoewel u wist dat het om werknemers van uw bedrijf ging, had u geen idee wie de twee personen waren die u aanvielen. Dit is niet aannemelijk. U verklaarde immers dat degene die u fysiek aanviel het meest jaloers op u was en stelde later dat u reeds eerder problemen had met deze personen vanwege uw uitzetting uit de baseballacademie. Hierdoor kan verwacht worden dat u hun identiteit kent of uzelf hiernaar heeft geïnformeerd, wat u evenwel niet deed.

- Volgens uw verklaringen bood uw werkgever u psychologische begeleiding aan zodat u kon praten met iemand waardoor u de kans had kunnen aangrijpen over het incident te spreken, waar u niet op inging (CGVS, p. 19-20). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u klacht indiende bij de autoriteiten.

- U lijkt dit incident niet te hebben vermeld bij de DVZ. Hier is immers slechts sprake van één incident (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.5). U had het over een aanslag op uw leven waarbij u geslagen en gebeten werd, die plaatsvond op het werk én waartegen u klacht wou indienen (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.5), hetgeen lijkt te verwijzen naar het incident dat plaatsvond bij de bar.

- Wat betreft het barincident in november/december 2024 (CGVS, p. 21), werden de daders weliswaar opgepakt door de politie, maar deze werden reeds de volgende dag vrijgelaten (CGVS, p. 12). Hiervan legt u geen enkele vorm van bewijs neer.

- Na dit incident bleef u nog bijna een half jaar in de bar werken. Weliswaar 'achter de schermen', doch in een bar kan dit bezwaarlijk als risicovermijdend gedrag worden beschouwd (CGVS, p. 4, 21).

- De bewering van NANSEN waarbij wordt gesteld dat de twee incidenten worden bevestigd door een medisch document (tussenkomen NANSEN d.d. 16 juli 2025), kan niet worden weerhouden. **Op geen enkele manier zegt de loutere vaststelling van medische letsels iets over de context waarin deze letsels werden opgelopen.** Dit telt eveneens voor de door u neergelede medische documenten uit de Dominicaanse Republiek, die louter spreken van een knobbel in de linkerborst, een gynaecomastie en een

fibroadenoom. Nergens uit de inhoud van de attesten blijkt dat de knobbel in uw borst opgelopen werd door een aanval door een persoon.

- Tot slot kan nog opgemerkt worden dat de data op de medische attesten niet overeenkomen met uw verklaringen. Daar waar u stelde dat u in mei 2024 werd aangevallen aan de tepel, u niet meer terugkeerde naar uw werk, u uw ontslag gaf en u **tijdens uw opzegperiode (van 17 dagen) medisch behandeld werd** (CGVS, 5, p. 19 en p. 20- 21), komt dit op geen enkele manier overeen met de data op de medische attesten nl. 30 juli 2024, 5 augustus 2024 en 8 augustus 2024 (document 9 – groene map).

- Behalve de medische attesten, beschikt over geen enkele vorm van bewijs voor deze incidenten. Het betreft dus blote beweringen.

Ten tweede verklaarde u problemen te hebben gekend in de sportwereld. U werd op uw zeventiende uit het baseballinternaat gezet omdat u betrappt werd in de douche met een jongen en recenter werd u uit de wielersport gezet omdat, naar verluidt, een homoseksueel niet op zulk hoog niveau kon sporten (CGVS, p. 12).

- Er dient opgemerkt te worden dat deze ervaringen, hoe moeilijk ook, niet gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

- U stelde zelf dat een relatie met een meisje ook niet toegelaten zou zijn op het internaat (CGVS, p. 13). De vraag kan dus gesteld worden in hoeverre de verwijdering het gevolg was van uw seksuele geaardheid, dan wel louter het stellen van seksuele handelingen tout court.

- Na uw vertrek uit het internaat slaagde u erin om alleen te gaan wonen in Bonao in een appartement van uw familie (CGVS, p. 17-18).

- Wat betreft de wielersport is het bevreemdend dat, hoewel men reeds op de hoogte was van uw seksuele oriëntatie, men u pas na twee jaar heeft buitengezet omdat uw sportniveau te hoog zou zijn (CGVS, p. 21-22). Hoewel u stelde dat men via internet – met name Google – voldoende informatie over u kon terugvinden (CGVS, p. 21), kon er online niets worden gevonden dat uw hoge ranking in de wielersport bevestigt, terwijl u beweerde één van de besten van het land te zijn (CGVS, p. 12).

- De door u neergelegde foto's van bekertjes en medailles en een screenshot van een rit op Strava voegen in dit verband weinig toe. De bekertjes gaan over softbal, de medailles zijn moeilijk leesbaar en ook uit de context van uw rit op Strava kan niet afgeleid worden dat u effectief op een hoog niveau sportte.

Ten derde verklaarde u problemen te hebben gekend met personen die verbonden zijn aan de kerk.

- U legt weinig concrete en samenhangende verklaringen af over deze problemen. Wanneer u gevraagd wordt welke moeilijkheden u precies had met de kerk, blijft u algemeen in uw antwoorden en spreekt u in vage termen over verbale mishandeling, buitensluiting en het feit dat u niet meer in de wijk aanwezig mocht zijn. Op gerichte vragen naar wie u precies mishandelde of wegjoeg, antwoordt u enkel dat het de mensen van de kerk of de pastoors waren. U kende geen namen en u slaagde er, na herhaaldelijk vragen, niet in om de situaties duidelijk te omschrijven. Uw verklaring blijft voornamelijk beperkt tot algemene uitspraken over de houding van de katholieke en evangelische kerk tegenover homoseksualiteit (CGVS, p. 15-16), zonder dat u op overtuigende wijze aantoonde dat u zelf persoonlijk en concreet het doelwit was systematische uitsluiting.

- Tijdens de pauze werd u expliciet gewezen op het belang van concrete en gedetailleerde verklaringen over de problemen. In reactie daarop trachtte u uw relaas te specificeren. U verklaarde plots dat u fysiek aangevallen werd: u was ongeveer achttien à negentien jaar oud toen u geduwd werd door een pastoor van de kerk (CGVS, p. 17), hetgeen absoluut niet strookt met uw verklaringen voor de pauze toen u bevestigde dat het puur verbaal was (CGVS, p. 16).

- Het gegeven dat u, ondanks deze eerdere ervaring en nadat u had besloten dat de situatie zodanig ernstig was dat u het land wilde verlaten, toch eerst naar Bonao terugkeerde om dag te zeggen aan uw moeder voordat u het land verliet (CGVS, p. 3), doet de wenkbrauwen fronsen.

Ten vierde verklaarde u dat u gepest werd op het werk omwille van uw seksuele oriëntatie - er waren medewerkers die niet met u wouden samenwerken of niet met u op één kamer wilden slapen bij een bedrijfsreis (CGVS, p. 19-20).

- Pestgedrag, hoe onaangenaam en verwerpelijk ook, kan niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.
- U slaagde er bovendien niet in om dit pestgedrag te specificeren. U vertelde louter dat het nooit fysiek werd.
- Tot slot heeft u de problemen nooit aangekaart op het werk (CGVS, p. 20), terwijl u meermaals benadrukte dat men erg tevreden was van uw bijdrage aan het bedrijf en u goed werk had (CGVS, p. 8 en p. 20).

Daargelaten de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid, benadrukt het CGVS dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

U wijst op tekortkomingen wat betreft de situatie van homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek (CGVS, p. 6) en ook NANSSEN hekelt in hun betoog de situatie voor de LGBTQI+-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek (tussenkomst NANSSEN d.d. 16 juli 2025). Uit de beschikbare informatie blijkt effectief dat personen van de LGBT-gemeenschap te maken krijgen met sporadisch geweld en met discriminatie op vlak van werk, onderwijs en gezondheidszorg. Het homohuwelijk is bovendien niet wettelijk toegelaten in de Dominicaanse Republiek.

Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat homoseksualiteit sinds 2007 niet meer verboden is. Daarnaast is er sprake van toenemend sociaal engagement en activisme om de situatie van LGBT-personen in de Dominicaanse Republiek te verbeteren. Zo werd er in het verleden manifestaties georganiseerd om de rechten van de LGBT-gemeenschap te verbeteren. De non-profitorganisatie REVESA (Red Voluntarios Amigos Siempre Amigos) speelt hierin een rol door onder meer trainingen aan te bieden rond seksuele diversiteit en zich beleidsmatig in te zetten voor de rechten van de LGBT-gemeenschap. In 2023 werd bovendien in de landelijke omgeving van Bonao een culturele ontmoetingsruimte opgericht die zich specifiek richt op LGBT-personen. Verder vindt jaarlijks een Pride plaats in Santo Domingo, waarbij de nadruk ligt op zichtbaarheid en activisme.

Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele oriëntatie.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Zoals hierboven omstandig gemotiveerd, bent u er evenwel niet in geslaagd deze vrees aan te tonen.

Afsluitend kan nog gewezen worden op uw netwerk en uw zelfredzaam profiel. Uit uw verklaringen blijkt dat u goede contacten onderhoudt met uw familie (CGVS, p. 3-4 en p. 8) en dat zij uw seksuele oriëntatie hebben geaccepteerd (CGVS, p. 15). U bent hoogopgeleid en u heeft altijd gewerkt binnen verschillende sectoren. Dat u een samenlevingsovereenkomst moest hebben met een vrouw om werk te vinden (CGVS, p. 6, 18-19, 22) is een blote bewering. Op uw job bij Hanesbrands waren ze zeer tevreden van uw werk en kreeg u veel erkenning. Toen u uw ontslag aanbod wilden ze u niet laten gaan en boden ze aan om met iemand te gaan praten. Tevens maakte u geen melding van problemen in de andere sectoren waar u was tewerkgesteld (CGVS, p. 4-5, p. 8 en p. 19-20). Op basis van deze elementen blijkt niet dat het voor u onmogelijk zou zijn om u opnieuw te vestigen in de Dominicaanse Republiek vanwege uw seksuele oriëntatie.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd toegevoegd aan het dossier.

De overige door u neergelegde **documenten** kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

- De bedenkingen omtrent uw identiteit, nationaliteit en reisweg werden hierboven besproken.

- Uw rijbewijs wordt niet betwist.
- Uw medische en psychologische situatie werd hierboven reeds besproken.
- Het huwelijk met F.M.E.R., haar verblijf in de Verenigde Staten en de lopende aanvraag om haar te vervoegen in de Verenigde Staten, staat niet ter discussie. Hierbij kan echter opgemerkt worden dat u met haar rijbewijs niet aantoont dat zij effectief een legaal burger is van de Verenigde Staten. Het betaalbewijs van F. van Shelter heeft geen invloed op de beslissing.
- Aan uw verblijf in Bonaire wordt tevens niet getwijfeld.
- Uw studies en uw werk bij Hanesbrands en in de bar worden niet betwist.
- Uw sportactiviteiten in de Dominicaanse Republiek worden niet betwist.
- De situatie van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek werd hierboven reeds besproken.
- Wat betreft de tussenkomst van NANSEN wordt opgemerkt dat verschillende elementen hierboven reeds aanbod kwamen. De overige informatie brengt geen nieuwe informatie aan die aanleiding zou kunnen geven tot een andere beoordeling door het Commissariaat-generaal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht juncto artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en het hier omvatte beginsel van non-refoulement. Verzoeker verschaft hierbij volgende toelichting:

"1

Essentiële vaststelling is dat verzoeker de Dominicaanse Republiek is ontvlucht omwille van de stelselmatige discriminatie tegen homoseksuelen, en verwerende partij ogenschijnlijk weigert om hieromtrent diepgaand onderzoek te doen.

2.

Verzoeker erkent dat - naar analogie met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van art. 48/8, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat art. 14, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met art. 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C465/07, § 28).

Uit de rechtspraak het het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder art. 3 EVRM.

Het EVRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt dat het enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van art. 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42,45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. t. Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

3.

Ondanks deze situaties als eerder uitzonderlijk worden aangemerkt heeft het Europees Hof reeds tweemaal besloten tot een schending van art. 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. t. België en Griekenland, § 249,254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi t/ Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997).

Van vervolging kan dus wel degelijk sprake zijn wanneer er een samenstel is van verschillende maatregelen waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Dit is effectief de situatie die voorligt voor homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek.

Niet enkel dient gekeken naar het (sociaal-economisch) karakter van de discriminatie; bij de beoordeling van de “vervolging” dienen de verschillende discriminaties in hun samenhang en globaliteit te worden beschouwd en dient onderzocht wat de impact hiervan is op de mogelijkheid om een menswaardig en draaglijk leven te leiden.

4.

Verwerende partij weigert in te gaan in de bestreden beslissing op de problemen die verzoeker heeft gekend in zijn leven, specifiek in zijn wielerploeg als op school en tracht deze weg te schrijven als louter pestgedrag en ruimere socio-economische problemen.

Een dergelijk gebrekkig onderzoek door het CGVS kan geen aanleiding geven tot een daadkrachtig gemotiveerde asielbeslissing.

Er is wel degelijk een risico op een schending van art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden, dit omwille van de onmenselijke of mensonterende levensomstandigheden ten gevolge van discriminatie van de homoseksuele gemeenschap in de Dominicaanse Republiek.

Deze schrijnende en mensonterende situatie wordt bevestigd in de meest recente rapporten welke de Commissaris-Generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend zijn. (zie eveneens infra) De Commissaris-Generaal motiveert m.a.w. onjuist waar hij stelt dat er geen enkel element op het risico van zulke vernederende behandeling wijst.

4.

Ter illustratie verwijst verzoeker naar het Fact Sheet LGBT Issues in the Dominican Republic van de NGO Human Rights First, integraal te raadplegen op

<http://www.humanrightsfirst.org/sites/default/files/HRFReportLGBTinDR.pdf>:

“LGBT people face serious issues of violence and discrimination, including hate crimes, arbitrary arrests, extortion by members of the police force, and lack of access to services and employment. According to a 2014 Gallup-Hoy poll, 73% of Dominicans said that LGBT people experience discrimination in the country. Activists report 33 cases of possible hate-motivated murders of transgender people since 2006. Hate crimes are not codified in Dominican law and sexual orientation and gender identity are not taken into account in official investigations. Impunity is common in cases of violence and discrimination against LGBT people. Marginalization and lack of opportunities leave many transgender women with little choice but sex work, which makes them further vulnerable to violence.

(...)

Members of the police force are often complicit or directly responsible for violence against members of the LGBT community.

(...)

LGBT people experience discrimination in access to employment, education, housing, and issues in access to healthcare. Transgender people in particular face obstacles in accessing healthcare. Many no longer seek essential treatment given experiences of discrimination in health centers. LGBT Dominicans are reluctant to report violations, given a history of impunity and a mistrust of the police force..”

5.

Samenvattend blijkt hieruit dat – ondanks homoseksualiteit niet (meer) expliciet verboden is – homoseksuelen niet alleen stelselmatig worden gediscrimineerd op vlak van tewerkstelling, scholing, gezondheidszorg en toegang tot de woningmarkt, maar eveneens het slachtoffer worden van gewelddaden. Politiediensten nemen deze gewelddaden doorgaans niet ernstig, en sympathiseren vaak met de daders hiervan i.p.v. slachtoffers. Dit is overigens net de kern van het asielrelaas van verzoeker: zijnde zijn slachtofferschap van verschillende hate crimes.

De bestreden beslissing bevat zeer summiere verwijzingen naar deze gekende problematiek in het thuisland van verzoeker, maar gaat hierop allerm minst voldoende in.

Minstens dient het dossier te worden teruggezonden naar het CGVS teneinde verwerende partij standpunt in te laten nemen omtrent de mogelijke schending van art. 3 EVRM omwille van de onmenselijke of mensonterende levensomstandigheden ten gevolge van discriminatie van de homoseksuele minderheid in de Dominicaanse Republiek.”

Verzoeker geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, alsook dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. Dit onderdeel van de bestreden beslissing blijft dan ook overeind.

4.2. Verzoeker vreest voor zijn leven bij terugkeer naar de Dominicaanse Republiek omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

In de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat na grondig onderzoek van verzoekers verklaringen en alle stukken in zijn administratief dossier moet worden geconcludeerd hem de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

4.2.1. De verwerende partij stelt daarbij vooreerst vast dat verzoeker doelbewust heeft geprobeerd de Belgische instanties te misleiden waardoor zijn algemene geloofwaardigheid reeds zwaar wordt gehypothecerd; nu

- (1) verzoekers verklaringen omtrent zijn reisdocumenten kunnen niet overtuigen: (i) zijn verklaringen over de aanmaak van zijn paspoort en de betaling hiervan zijn bijzonder onsamenhangend; (ii) zijn verklaringen omtrent de beweegredenen van het gebruiken van een vals paspoort worden als niet aannemelijk beschouwd; (iii) zijn verklaringen dat hij niet wist dat het om een vals paspoort ging, worden als niet geloofwaardig beschouwd;
- (2) zijn reisweg bijkomende vragen oproept: (i) hij slaagt er niet in om op overtuigende wijze aan tonen wanneer en via welke route hij het Dominicaanse grondgebied heeft verlaten; (ii) er zijn duidelijke tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over het tijdstip van zijn vertrek uit de Dominicaanse Republiek; (iii) zijn bewering dat hij vanuit de Dominicaanse Republiek via Mexico, België, Turkije en Colombia via Peru wenste te reizen, omdat het goedkoper zou zijn, raakt kant noch wal;
- (3) er wordt gewezen op het ontbreken van originele identiteitsdocumenten waardoor verzoeker er niet in slaagt om zijn (werkelijke) identiteit en nationaliteit aan te tonen: verzoeker legt enkel kopies neer en legt zeer onduidelijke verklaringen af over zijn originele identiteitskaart, hetgeen doet vermoeden dat hij deze doelbewust achterhoudt.

Tevens stelt de verwerende partij vast dat verzoekers houding na zijn vertrek uit de Dominicaanse Republiek moeilijk te rijmen valt met een werkelijke en actuele vrees voor vervolging waardoor zijn algemene geloofwaardigheid verder wordt aangetast.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De bevindingen van de verwerende partij met betrekking tot de verklaringen van verzoeker, zoals weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker laat verder deze motieven volledig ongemoeid. Aldus brengt hij geen concrete elementen of dwingende argumenten in zijn verzoekschrift om voorgaande pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden integraal overgenomen.

De Raad treedt de verwerende partij dan ook bij in het standpunt dat voorgaande bevindingen de algemene geloofwaardigheid van verzoeker ernstig aantasten, daar van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij reeds van bij de aanvang bij de procedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt voer zijn identiteit, nationaliteit, reisweg en asielmotieven.

4.2.2. Wat betreft verzoekers seksuele geaardheid, benadrukt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de situatie van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek nader heeft onderzocht en daarbij ook rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen over de tekortkomingen in de situatie van homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek (NPO, p. 6) alsook de tussenkomst van NANSSEN van 16 juli 2025 (AD CGVS, map 5 met documenten, stuk 22). Daarnaast heeft de verwerende partij zelf landeninformatie hierover opgezocht (AD CGVS, map 6 met landeninformatie). Op basis hiervan motiveert de verwerende partij als volgt: *“Uit de beschikbare informatie blijkt effectief dat personen van de LGBT-gemeenschap te maken krijgen met sporadisch geweld en met discriminatie op vlak van werk, onderwijs en gezondheidszorg. Het homohuwelijk is bovendien niet wettelijk toegelaten in de Dominicaanse Republiek. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat homoseksualiteit sinds 2007 niet meer verboden is. Daarnaast is er sprake van toenemend sociaal engagement en activisme om de situatie van LGBT-personen in de Dominicaanse Republiek te verbeteren. Zo werd er in het verleden manifestaties georganiseerd om de rechten van de LGBT-gemeenschap te verbeteren. De non-profitorganisatie REVESA (Red Voluntarios Amigos Siempre Amigos) speelt hierin een rol door ondermeer trainingen aan te bieden rond seksuele diversiteit en zich beleidsmatig in te zetten voor de rechten van de LGBT-gemeenschap. In 2023 werd bovendien in de landelijke omgeving van Bonao een culturele ontmoetingsruimte opgericht die zich specifiek richt op LGBT-personen. Verder vindt jaarlijks een Pride plaats in Santo Domingo, waarbij de nadruk ligt op zichtbaarheid en activisme. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele oriëntatie.”*

Voorgaande bevindingen vinden steun in het geheel van de objectieve landeninformatie die in het administratief dossier werd opgenomen. De verwerende partij besluit vervolgens dat op basis deze landeninformatie *“a priori [niet kan] worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.”*

In zijn verzoekschrift citeert verzoeker uit het *“Fact Sheet LGBT Issues in the Dominican Republic”* van de NGO Human Rights First, waarbij hij tevens verwijst naar de weblink. Deze blijkt evenwel niet consulteerbaar. Het is voor de Raad dan ook niet duidelijk wat de publicatiedatum is van deze fact sheet. Wat er ook van zij, de landeninformatie die verzoeker citeert, bevestigt dat LGBT-personen in de Dominicaanse Republiek kunnen worden geconfronteerd met geweld zoals haatmisdrijven, willekeurige aanhoudingen en afpersing door de politie, straffeloosheid en discriminatie. Transgenderpersonen in het bijzonder kunnen slachtoffer zijn van discriminatie en geweld. De landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst ligt dan ook grotendeels in dezelfde lijn als de informatie waarop de verwerende partij haar analyse heeft gesteund. Door louter uit één ongedateerd rapport te citeren, toont verzoeker niet dat de landeninformatie waarop de verwerende partij zich heeft gebaseerd niet toereikend zou zijn, onvolledig dan wel incorrect is of niet langer actueel. Verzoeker brengt met verder met de geciteerde landeninformatie geen concrete elementen of overtuigende elementen aan die de door de verwerende partij gemaakte analyse en appreciatie van de situatie van LGBT-personen in de Dominicaanse Republiek kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen stellen. Verzoeker toont

niet dat de verwerende partij op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Er wordt immers niet betwist dat er sprake is van geweld en discriminatie ten aanzien van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek. Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, oordeelt de Raad evenwel, in navolging van de verwerende partij, dat niet a priori kan worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het risico loopt om het slachtoffer te worden van daden van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan uit het geheel van de landeninformatie niet blijken dat het geweld en de discriminatie waarmee LGBT-persoon in de Dominicaanse Republiek te maken kunnen krijgen dermate wijdverspreid en systematisch zijn dat sprake is van een groepsvervolging. Uit de landeninformatie volgt niet dat elke homoseksueel in de Dominicaanse Republiek omwille van zijn of haar seksuele geaardheid per definitie een gegronde vrees voor vervolging heeft. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, kan uit de voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek van die aard is dat het geweld en discriminatie ten aanzien van LGBT-persoon stelselmatig zou zijn, laat staan dermate systematisch zijn dat elke homoseksueel in de Dominicaanse Republiek omwille van zijn of haar seksuele geaardheid per definitie een gegronde vrees voor vervolging heeft. De beschikbare landeninformatie geeft niet aan dat het loutere feit een LGBT-persoon te zijn op zich voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

Wat betreft de eventuele discriminatie ten aanzien van homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek, wijst de Raad erop dat de discriminatie van die aard moet zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met daden van vervolging of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. Uit de landeninformatie die beide partijen voorleggen, kan echter niet blijken dat de discriminatie die LGBT-persoon in de Dominicaanse Republiek kunnen ervaren, van die aard, intensiteit of draagwijdte is dat hun leven aldaar ondraaglijk en mensonterend is. Er kan in de landeninformatie niet worden gelezen dat de algemene socio-economische situatie van LGBT-persoon in de Dominicaanse Republiek neerkomt op een onmenselijke of vernederende behandeling, laat staan dat er sprake is van een precare humanitaire situatie voor LGBT-persoon die overwegend zou worden veroorzaakt door opzettelijke gedragingen van enige actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, toont de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet aan dat het geheel van de homoseksuele gemeenschap in de Dominicaanse Republiek zou leven in onmenselijke of mensonterende levensomstandigheden omwille van discriminatie. Verzoeker verwijst naar "recente rapporten" maar concretiseert deze verwijzing verder niet en legt dan ook geen overtuigende elementen voor om zijn algemene beweringen in zijn verzoekschrift te staven. De voorliggende landeninformatie in het rechtsplegingsdossier geeft niet aan dat LGBT-persoon in de Dominicaanse Republiek systematisch op intentionele wijze toegang tot tewerkstelling, scholing, gezondheidszorg of huisvesting wordt ontzegd of dat hun toegang daartoe systematisch wordt beperkt of bemoeilijkt. Er blijkt uit de objectieve landeninformatie niet dat homoseksuelen op intentionele en systematische wijze de toegang tot de arbeidsmarkt wordt ontzegd of dat zij systematisch worden gediscrimineerd op de arbeidsmarkt.

Uit het voorgaande moet bijgevolg worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Zoals de verwerende partij terecht bemerkt, volgt uit het geheel van de landeninformatie dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie veelal zal afhangen van de specifieke context. De verzoeker moet daarbij op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees omwille van zijn seksuele geaardheid *in concreto* aannemelijk maken.

4.2.3. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoeker er evenwel niet in slaagt om een gegronde vrees omwille van zijn seksuele geaardheid aan te tonen.

Vooreerst benadrukt de Raad de gedane bevindingen in punt 4.2.1. die niet alleen verzoekers algemene geloofwaardigheid aantasten maar waardoor ook de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers vrees omwille van zijn seksuele geaardheid hierdoor ernstig op de helling komt te staan.

Voorts blijkt uit de bestreden beslissing dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert of lijkt te suggereren, de verwerende partij zich niet beperkt tot de bevindingen die in punt 4.2.1. worden aangehaald, doch wel degelijk concreet is ingegaan op verzoekers ervaringen en aangehaalde problemen in de Dominicaanse Republiek. In het bijzonder heeft de verwerende partij nader onderzoek gevoerd naar: i) verzoekers verklaringen dat hij in 2024 tweemaal slachtoffer is geworden van een fysieke aanval, ii) verzoekers problemen in de sportwereld; iii) zijn problemen met personen verbonden aan de kerk; iv) zijn problemen tijdens zijn tewerkstellingen.

De verwerende partij motiveert hierover op omstandige wijze en terdege als volgt:

“Ten eerste stelde u in 2024 tweemaal slachtoffer te zijn geworden van een fysieke aanval. Hierover wordt het volgende opgemerkt.

- U bleef na de aanval in mei 2024, hoewel u in het bezit was van zowel een echt als een vals paspoort (zie supra), nog ongeveer één jaar in de Dominicaanse Republiek wonen (CGVS, p. 5).

U bleef na de aanval in mei 2024, hoewel u in het bezit was van zowel een echt als een vals paspoort (zie supra), nog ongeveer één jaar in de Dominicaanse Republiek wonen (CGVS, p. 5).

- U beschikte slechts over beperkte informatie omtrent deze aanval. Hoewel u wist dat het om werknemers van uw bedrijf ging, had u geen idee wie de twee personen waren die u aanvielen. Dit is niet aannemelijk. U verklaarde immers dat degene die u fysiek aanviel het meest jaloers op u was en stelde later dat u reeds eerder problemen had met deze personen vanwege uw uitzetting uit de baseballacademie. Hierdoor kan verwacht worden dat u hun identiteit kent of uzelf hiernaar heeft geïnformeerd, wat u evenwel niet deed.

- Volgens uw verklaringen bood uw werkgever u psychologische begeleiding aan zodat u kon praten met iemand waardoor u de kans had kunnen aangrijpen over het incident te spreken, waar u niet op inging (CGVS, p. 19-20). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u klacht indiende bij de autoriteiten.

- U lijkt dit incident niet te hebben vermeld bij de DVZ. Hier is immers slechts sprake van één incident (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.5). U had het over een aanslag op uw leven waarbij u geslagen en gebeten werd, die plaatsvond op het werk én waartegen u klacht wou indienen (CGVS-vragenlijst, DVZ, vraag 3.5), hetgeen lijkt te verwijzen naar het incident dat plaatsvond bij de bar.

- Wat betreft het barincident in november/december 2024 (CGVS, p. 21), werden de daders weliswaar opgepakt door de politie, maar deze werden reeds de volgende dag vrijgelaten (CGVS, p. 12). Hiervan legt u geen enkele vorm van bewijs neer.

- Na dit incident bleef u nog bijna een half jaar in de bar werken. Weliswaar ‘achter de schermen’, doch in een bar kan dit bezwaarlijk als risicovermijdend gedrag worden beschouwd (CGVS, p. 4, 21).

- De bewering van NANSSEN waarbij wordt gesteld dat de twee incidenten worden bevestigd door een medisch document (tussenkoms NANSSEN d.d. 16 juli 2025), kan niet worden weerhouden. **Op geen enkele manier zegt de loutere vaststelling van medische letsels iets over de context waarin deze letsels werden opgelopen.** Dit telt eveneens voor de door u neergelede medische documenten uit de Dominicaanse Republiek, die louter spreken van een knobbel in de linkerborst, een gynaecomastie en een fibroadenoom. Nergens uit de inhoud van de attesten blijkt dat de knobbel in uw borst opgelopen werd door een aanval door een persoon.

- Tot slot kan nog opgemerkt worden dat de data op de medische attesten niet overeenkomen met uw verklaringen. Daar waar u stelde dat u in mei 2024 werd aangevallen aan de tepel, u niet meer terugkeerde naar uw werk, u uw ontslag gaf en u **tijdens uw opzegperiode (van 17 dagen) medisch behandeld werd** (CGVS, 5, p. 19 en p. 20- 21), komt dit op geen enkele manier overeen met de data op de medische attesten nl. 30 juli 2024, 5 augustus 2024 en 8 augustus 2024 (document 9 – groene map).

- Behalve de medische attesten, beschikt over geen enkele vorm van bewijs voor deze incidenten. Het betreft dus blote beweringen.”

Ten tweede verklaarde u problemen te hebben gekend in de sportwereld. U werd op uw zeventiende uit het baseballinternaat gezet omdat u betrapte werd in de douche met een jongen en recenter werd u uit de wielclub gezet omdat, naar verluidt, een homoseksueel niet op zulk hoog niveau kon sporten (CGVS, p. 12).

- Er dient opgemerkt te worden dat deze ervaringen, hoe moeilijk ook, niet gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

- U stelde zelf dat een relatie met een meisje ook niet toegelaten zou zijn op het internaat (CGVS, p. 13). De vraag kan dus gesteld worden in hoeverre de verwijdering het gevolg was van uw seksuele geaardheid, dan wel louter het stellen van seksuele handelingen tout court.

- Na uw vertrek uit het internaat slaagde u erin om alleen te gaan wonen in Bonaï in een appartement van uw familie (CGVS, p. 17-18).

- *Wat betreft de wielersport is het bevreemdend dat, hoewel men reeds op de hoogte was van uw seksuele oriëntatie, men u pas na twee jaar heeft buitengezet omdat uw sportniveau te hoog zou zijn (CGVS, p. 21-22). Hoewel u stelde dat men via internet – met name Google – voldoende informatie over u kon terugvinden (CGVS, p. 21), kon er online niets worden gevonden dat uw hoge ranking in de wielersport bevestigt, terwijl u beweerde één van de besten van het land te zijn (CGVS, p. 12).*

- *De door u neergelegde foto's van bekens en medailles en een screenshot van een rit op Strava voegen in dit verband weinig toe. De bekens gaan over softbal, de medailles zijn moeilijk leesbaar en ook uit de context van uw rit op Strava kan niet afgeleid worden dat u effectief op een hoog niveau sportte.*

Ten derde verklaarde u problemen te hebben gekend met personen die verbonden zijn aan de kerk.

- *U legt weinig concrete en samenhangende verklaringen af over deze problemen. Wanneer u gevraagd wordt welke moeilijkheden u precies had met de kerk, blijft u algemeen in uw antwoorden en spreekt u in vage termen over verbale mishandeling, buitensluiting en het feit dat u niet meer in de wijk aanwezig mocht zijn. Op gerichte vragen naar wie u precies mishandelde of wegjoeg, antwoordt u enkel dat het de mensen van de kerk of de pastoren waren. U kende geen namen en u slaagde er, na herhaaldelijk vragen, niet in om de situaties duidelijk te omschrijven. Uw verklaring blijft voornamelijk beperkt tot algemene uitspraken over de houding van de katholieke en evangelische kerk tegenover homoseksualiteit (CGVS, p. 15-16), zonder dat u op overtuigende wijze aantoonde dat u zelf persoonlijk en concreet het doelwit was systematische uitsluiting.*

- *Tijdens de pauze werd u expliciet gewezen op het belang van concrete en gedetailleerde verklaringen over de problemen. In reactie daarop trachtte u uw relaas te specificeren. U verklaarde plots dat u fysiek aangevallen werd: u was ongeveer achttien à negentien jaar oud toen u geduwd werd door een pastoor van de kerk (CGVS, p. 17), hetgeen absoluut niet strookt met uw verklaringen voor de pauze toen u bevestigde dat het puur verbaal was (CGVS, p. 16).*

- *Het gegeven dat u, ondanks deze eerdere ervaring en nadat u had besloten dat de situatie zodanig ernstig was dat u het land wilde verlaten, toch eerst naar Bonao terugkeerde om dag te zeggen aan uw moeder voordat u het land verliet (CGVS, p. 3), doet de wenkbrauwen fronsen.*

Ten vierde verklaarde u dat u gepest werd op het werk omwille van uw seksuele oriëntatie - er waren medewerkers die niet met u wouden samenwerken of niet met u op één kamer wilden slapen bij een bedrijfsreis (CGVS, p. 19-20).

- *Pestgedrag, hoe onaangenaam en verwerpelijk ook, kan niet worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

- *U slaagde er bovendien niet in om dit pestgedrag te specificeren. U vertelde louter dat het nooit fysiek werd.*

- *Tot slot heeft u de problemen nooit aangekaart op het werk (CGVS, p. 20), terwijl u meermaals benadrukte dat men erg tevreden was van uw bijdrage aan het bedrijf en u goed werk had (CGVS, p. 8 en p. 20)."*

De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde motieven die betrekking hebben op zijn eigen persoonlijke asielrelaas volledig ongemoeid laat en geen enkele ernstige poging onderneemt om deze motieven in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de door u aangebrachte problemen als gevolg van uw seksuele oriëntatie ook ernstig op de helling te staan. De ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen worden voorts om onderstaande redenen aangetast

Verzoeker blijft verwijzen naar een algemene situatie waarbij hij aanvoert dat er sprake is van stelselmatige discriminatie tegen homoseksuelen in de Dominicaanse Republiek met onmenselijke en mensonterende levensomstandigheden als gevolg daarvan, alsook verwijst naar het geweld tegen homoseksuelen. Hij meent dat hierover geen diepgravend onderzoek werd gedaan en dat de bestreden beslissing hier allerminst voldoende op ingaat.

De Raad herhaalt, zoals reeds vastgesteld in punt 4.2.2, dat uit een lezing van alle landeninformatie die door beiden partijen werd voorgelegd en beschikbaar is in het rechtsplegingsdossier, a priori niet kan worden

aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in de Dominicaanse Republiek het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging alsook dat het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek blijft aldus noodzakelijk.

Verzoekers individuele situatie is bijgevolg doorslaggevend. *In casu* werden de verschillende ervaringen en problemen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald, nader onderzocht en beoordeeld door de verwerende partij, zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

De bevindingen van de verwerende partij hieromtrent, zoals weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker laat deze motieven volledig ongemoeid nu hij zich beperkt tot het louter herhalen van en volharden in zijn verklaringen, het opwerpen van algemene en losse beweringen, het louter vergoelijken en minimaliseren alsook het bekritisieren en op algemene wijze tegenspreken van bevindingen gedaan door de verwerende partij, zonder concrete en geobjectiveerde elementen of argumenten aan te voeren die deze bevindingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen of ontkrachten. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Hij brengt niet één concreet en valabel element of overtuigend argument bij die een ander licht kunnen werpen op de desbetreffende pertinente bevindingen, laat staan deze kunnen ombuigen of ontkrachten. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden integraal overgenomen

Zoals eerder vermeld, de voorliggende landeninformatie in het rechtsplegingsdossier geeft niet aan dat LGBT-personen in de Dominicaanse Republiek systematisch op intentionele wijze toegang tot tewerkstelling, scholing, gezondheidszorg of huisvesting wordt ontzegd of dat hun toegang daartoe systematisch wordt beperkt of bemoeilijkt. Er blijkt uit de objectieve landeninformatie niet dat homoseksuelen op intentionele en systematische wijze de toegang tot de arbeidsmarkt wordt ontzegd of dat zij systematisch worden gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. Verzoekers relaas bevestigt overigens dat er geen systematische discriminatie is van homoseksuelen; verzoeker heeft hogere studies gedaan (NPO, p. 4, 10-11), had toegang tot gezondheidszorg (NPO, p. 11) en tewerkstelling (NPO, p. 4-5, p. 8, p. 19-20) in de Dominicaanse Republiek. Uit wat hierboven wordt besproken volgt tevens dat verzoeker niet aantoont dat hij door enige actor op intentionele en gerichte wijze is onderworpen of, bij terugkeer, zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften. In de zin merkt de verwerende partij nog terecht op dat ***“Afsluitend kan nog gewezen worden op uw netwerk en uw zelfredzaam profiel. Uit uw verklaringen blijkt dat u goede contacten onderhoudt met uw familie (CGVS, p. 3-4 en p. 8) en dat zij uw seksuele oriëntatie hebben geaccepteerd (CGVS, p. 15). U bent hoogopgeleid en u heeft altijd gewerkt binnen verschillende sectoren. Dat u een samenlevingsovereenkomst moest hebben met een vrouw om werk te vinden (CGVS, p. 6, 18-19, 22) is een blote bewering. Op uw job bij Hanesbrands waren ze zeer tevreden van uw werk en kreeg u veel erkenning. Toen u uw ontslag aanbod wilden ze u niet laten gaan en boden ze aan om met iemand te gaan praten. Tevens maakte u geen melding van problemen in de andere sectoren waar u was tewerkgesteld (CGVS, p. 4-5, p. 8 en p. 19-20). Op basis van deze elementen blijkt niet dat het voor u onmogelijk zou zijn om u opnieuw te vestigen in de Dominicaanse Republiek vanwege uw seksuele oriëntatie.”***

Ook deze pertinente bevindingen worden door verzoeker geheel ongemoeid gelaten.

De Raad stelt ten slotte nog vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift verder geen concreet verweer voert tegen de terecht motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten.

4.3. Derhalve wordt in het verzoekschrift geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in zijn asielrelaas, het uiten van theoretische beschouwingen en het tegenspreken van de bevindingen van de verwerende partij, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht. De motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers asielrelaas blijven daarom gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over de situatie van homoseksuelen in Dominicaanse Republiek, volstaat het geheel van bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de in punt 4 gedane vaststellingen, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts moet worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

5.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Dominicaanse Republiek actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict dat gepaard gaat met willekeurig geweld, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5.3. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Wat betreft het artikel 3 van het EVRM en het hierin vervatte non-refoulement beginsel, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de verwerende partij en de Raad in het kader van dit beschermingsverzoek is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat het artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Het thans voorliggende beroep heeft verder geen betrekking op een terugkeer- of verwijderingsmaatregel waarbij moet worden nagegaan of verzoeker bij een vrijwillige of gedwongen terugkeer een risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM. De Raad benadrukt ten slotte nog eens dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, grondig moet worden onderzocht bij het nemen van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de verwerende partij oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. Hij werd daarnaast ondersteund door een vertrouwenspersoon. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet. De stelling dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de verwerende partij op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

8. Uit wat voorafgaat blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter,

K. VERDOODT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K.VERDOODT

M. MAES TORRES LOREDO